

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/56/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119203048
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6119203048.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom v Sučanoch, Ulica Priemyselná 10, IČO: 50 387 189, právne zastúpený: JUDr. Tomáš Zboja, advokát so sídlom v P., O., proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, právneho zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom v W. - P. X. P., T. A. X/A, o zaplatenie 252 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 6C/18/2019-121 zo dňa 21. januára 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch III. a IV. **m e n í** tak, že žalobcovi voči žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. **z o s t á v a** **n e d o t k n u t ý .**

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 252 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu a žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

2. Vychádzal zo zistenia, že dňa 11.05.2018 došlo v Martine ku škodovej udalosti spôsobenej poškodenému Mgr. P. F. na motorovom vozidle zn. Ford Focus, EVČ: MT 302DY. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla zn. BMW 5, EVČ: PDYICE8 poisteného u žalovaného. Poškodenému Mgr. P. F. vznikla škoda za požičovne zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, a to zn. Dacia Logan, na základe predloženej zmluvy o nájme č. 278 uzavretej dňa 15.05.2018, ktoré náhradné vozidlo poškodený Mgr. P. F. užíval v čase od 15.05.2018 do 23.05.2018, t.j. 9 dní, na základe čoho mu žalobca faktúrou č. 180293 ako prenajímateľ vyúčtoval za prenájom vozidla sumu vo výške 378 €. Žalovaný priznal žalobcovi nárok na poistné plnenie, ktorého výšku však krátil a priznal mu uvedené nájomné iba za tri dni v celkovej výške 126 € a v prevyšujúcej časti poistné plnenie priznané nebolo pre neprimerané náklady na náhradné vozidlo a neekonomickú opravu - totálna škoda. Nie je rozhodujúce, akú vzdialenosť prešiel poškodený s prenajatým vozidlom, preto krátenie bolo nedôvodné a takisto dĺžka prenájmu náhradného motorového vozidla bola primeraná a na uvedené žalovaný nepreukázal žiadne dôkazy. Je nutné konštatovať, že obmedzenie poškodeného pominulo až po poukázaní poistného plnenia kompenzujúceho totálnu škodu na vozidle. Poškodený sa

ocitol v stave nutnosti zabezpečenia si náhradného vozidla po dobu opravy svojho vozidla, resp. po dobu, kým mu nebude kompenzovaná (totálna) škoda na vozidle. Poistnou udalosťou bol poškodenému vnútený určitý skutkový a právny stav, ktorý, ak musel riešiť zapožičaním si náhradného vozidla, tak náklady z nájomného sú nákladmi, ktoré je povinný žalobcovi v rámci vzniku poistnej udalosti zaplatiť žalovaný. Žalobca pohľadávku nadobudol od poškodeného na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, keď poškodený postúpil na žalobcu pohľadávku z titulu neuhradenej pohľadávky z poistnej udalosti, ktorá je spôsobilá na postúpenie. Zmluvné strany sa dohodli na odplatnom postúpení pohľadávky a výška odplaty bola dohodnutá vo výške sumy neuhradenej faktúry, čím si dohodli započítanie vzájomných nárokov, t.j. nároku na zaplatenie faktúry a nároku na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky. Žalobca je teda takto aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie nároku z titulu náhrady škody. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, v tejto časti žalobu žalobcu zamietol, nakoľko nemal preukázané nesplnenie si povinnosti zo strany žalovaného v súlade s § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o PZP). O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a § 396 ods. 3 CSP. Úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu a pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania, v tomto bol úspešný žalovaný, keďže odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie na základe žalovaným podaného odvolania. Preto mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom základné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania vyjadrené v § 255 CSP nevyučuje rôzny pomer úspechu v jednotlivých fázach konania. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 453/2019.

3. V zákonom stanovenej lehote proti výroku, ktorým priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania, podal odvolanie žalobca. Má za to, že v konaní bola dostatočne preukázaná oprávnenosť a výška uplatnenej istiny, ako aj vznik samotných nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla a napriek tomu, že žalobca bol vo veci úspešný, priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na skutočnosť, že v zmysle stanoviska Najvyššieho súdu SR, konanie pred súdom prvého stupňa a odvolacie konanie predstavuje jeden celok, a preto nie je možné ho doslova rozfázovať na jednotlivé časti a podľa toho priznať stranám náhradu vzniknutých trov. Napokon odvolacie konanie iniciované žalovaným v tomto prípade pozostávalo výlučne z preskúmania, či boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, ktorý bol nakoniec zrušený a nezakladá zodpovednosť žalobcu na nesprávne právne posúdenie súdu prvého stupňa a už vôbec uvedené neznamená úspech alebo neúspech procesnej strany v spore. Zrušenie kontumačného rozsudku a vrátenie veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie tak rozhodne nemožno považovať za úspech žalovaného vo veci. Názor súdu prvého stupňa, že ust. § 255 CSP nevyučuje rôzny pomer úspechu v jednotlivých fázach konania, považuje za nesprávny a ničím nepodložený. Poukazovanie na rozhodnutie Ústavného súdu SR je nutné konštatovať, že toto stanovisko sa týka výlučne dovolacieho konania, ktoré predstavuje samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania. Navrhuje nárok na náhradu trov odvolacieho konania mu priznať v plnom rozsahu, o výške ktorého rozhodne okresný súd samostatným uznesením.

4. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalovaný a namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozsudok považuje za nesprávny, nezákonný a navyše aj arbitrárny a trpí nepreskúmateľnosťou. Súd vyslovil právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Predovšetkým sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal s námietkou aktívnej legitimácie žalobcu. Zo súdom uvádzaného zisteného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z toho vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Preto, ak poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, ale došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. K úhrade faktúry nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v predloženej zmluve o postúpení. Z predloženej Zmluvy o postúpení totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Preto

takýto právny úkon je neplatný podľa § 39 OZ a v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 20/2007. Navrhol rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Aj naďalej zotrváva na všetkých svojich doterajších tvrdeniach a stanoviskách. Súd vzhľadom na skutkové okolnosti a vykonané dokazovanie mal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu za preukázanú z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky, na základe ktorej došlo k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky z poškodeného na žalobcu. Právne posúdenie a odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu v otázke namietanej aktívnej legitimácie žalobcu považuje za správne, riadne odôvodnené a zrozumiteľné a v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/30/2019 Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/54/2019. To, že žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky je napokon zrejmé aj z toho, že čiastočné poistné plnenie poukázal na účet žalobcu ako postupníka. Preto nemôže byť sporné ani to, že poškodenému vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla. K namietanej arbitrárnosti a svojvôle súdu prvej inštancie poukázal na základné princípy Civilného sporového poriadku, predovšetkým na čl. 4, čl. 5, čl. 15 a čl. 17, na ktorých stojí tento procesný právny predpis a ktoré, hoci netvorí paragrafové znenie zákona, nemožno ignorovať. Povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutia nemožno chápať tak, že sa vyžaduje, aby na každý argument bola daná podrobná odpoveď. V danom smere sa totiž kladie dôraz predovšetkým na jednoduchosť a zrozumiteľnosť rozhodnutia. To, že sa žalovaný nestotožňuje s názorom súdu riadne odôvodneným v napadnutom rozsudku, ešte neznamená, že tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces. Pokiaľ žalovaný namietal výšku a dôvodnosť žalobcom uplatnenej škody, bolo na ňom, aby poskytol súdu v rámci dokazovania nielen tvrdenia, ale tiež dôkazy, ktorými by podložil svoje závery. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade faktúry na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, nespôsobuje rozpor s § 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Vo vzťahu k platnosti zmluvy o postúpení, poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/104/2019, 11Co/135/2019, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/220/2017. Preto všetky námietky žalovaného v odvolaní považuje za neopodstatnené a navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

6. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok v intenciách ust. § 379 a § 380 CSP a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým vyhovel žalobe ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a vo výroku o nároku na náhradu trov konania podľa § 388 CSP zmenil, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a v ostatnej časti odvolaním nenapadnutej zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

7. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní (odôvodnením rozhodnutia a aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu) a ostatnými predpokladmi na priznanie uplatňovaného nároku sa po vecnej stránke nezaoberal.

8. Jednou z odvolacích námietok žalovaného bolo, že rozhodnutie súdu prvej inštancie trpí nedostatočným odôvodnením. Je potrebné uviesť, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo sporovej strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. Odvolacia námietka žalovaného po vecnej stránke smerovala proti nedostatku aktívnej vecnej legitimácie.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednanú vec vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia

rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP (k namietanej aktívnej vecnej legitímácie poukazuje predovšetkým na bod 16. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie), odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

10. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), splnením dlh zanikne.

11. Podľa § 559 ods. 2 OZ, dlh musí byť splnený riadne a včas.

12. Podľa § 580 OZ, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

13. Započítanie (kompenzácia) je zánik vzájomne sa kryjúcich pohľadávok patriacich vzájomne veriteľovi a dlžníkovi, ktorých plnenie je rovnakého druhu (najčastejšie peniaze), ak niektorý z účastníkov i bez súhlasu, prípadne i proti vôli druhého účastníka urobí prejav smerujúci k započítaniu. Musí však ísť o pohľadávky spôsobilé na započítanie (započítateľné), t.j. také, ktorých započítanie nie je vylúčené dohodou účastníkov alebo zákonom. Vo svojej podstate ide o formu bezhotovostného vyrovnania, ktoré sa nevykonáva skutočným splnením, ale odpočítaním vzájomných pohľadávok veriteľa a dlžníka. To umožňuje ušetriť dvojaké splnenie vzájomných pohľadávok a navzájom zjednodušiť majetkové vzťahy medzi účastníkmi, a to aj v prípadnom súdnom konaní, ak dôjde medzi nimi k sporu. Význam započítania spočíva najmä v úspore nákladov, ktoré by inak obidvaja účastníci museli vynaložiť pri uskutočnení vzájomného plnenia. Okrem toho má jednostranné započítanie dôležitý význam pri zabezpečení veriteľa, lebo umožňuje dlžníkovi, ktorý je súčasne veriteľom vyhnúť sa riziku, že po splnení jeho záväzku druhý účastník jeho vzájomnú pohľadávku neuspokojí.

14. Právnym následkom započítania je zánik vzájomných pohľadávok, pokiaľ sa vzájomne kryjú. Zánik nastáva okamihom, keď sa stretli ako pohľadávky spôsobilé na započítanie a nie až od kompenzačného prejavu, resp. od doby, keď takýto prejav došiel druhej strane. Právne účinky (zánik záväzkov) nastávajú ku dňu stretnutia vzájomných pohľadávok, ak sú splnené všetky predpoklady pre započítanie, a to, že sa jedná o vzájomné pohľadávky, ide o plnenie rovnakého druhu, pohľadávky sú spôsobilé na započítanie a bol urobený prejav smerujúci k započítaniu. Občiansky zákonník upravuje dva prípady zániku záväzku započítaním, a to:

- a) započítanie jednostranným právnym úkonom
- b) započítanie dohodou.

15. V preskúmvanej veci Zmluvou o postúpení pohľadávky 23.05.2018 medzi poškodeným Mgr. P. F. a žalobcom boli upravené navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti subjektov zmluvy a nespochybnou vôľou poškodeného a žalobcu bolo dotknuté vzájomné práva a povinnosti upraviť v rámci jednej zmluvy, a to k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatom za postúpenie pohľadávky. To, že postupca záväzkov z nájomného priamo nesplnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje jeden zo spôsobov zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody.

16. Je nutné prisvedčiť odvolacej námietke žalobcu ohľadne priznania nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a trov predchádzajúceho odvolacieho konania vo veci, v rámci ktorého došlo k preskúmaniu splnenia podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Pôvodne súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného č.k. 6C/18/2019-68 zo dňa 18.06.2019, ktorý bol uznesením Krajského súdu Žilina č.k. 7Co/240/2019-111 zo dňa 30.10.2019 zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Preto v novom rozhodnutí v zmysle § 396 ods. 3 CSP súd prvej inštancie rozhodoval o nároku na náhradu trov konania.

17. Ustanovenie § 255 CSP upravuje zásadu nároku na náhradu trov konania na základe pomeru úspechu vo veci. Ustanovenie § 396 ods. 3 CSP upravuje, že ak odvolací súd zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci. Ani predmetné ustanovenie nehovorí o tom, že má byť o trovách pôvodného

(predchádzajúceho) odvolacieho konania rozhodnuté samostatným výrokom, ale ako o jednom celku rozhodne o nich súd prvej inštancie v novom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP). Samostatný výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania prichádza do úvahy iba v prípade ak odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdzuje (ide o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, § 262 ods. 1 CSP). Civilný sporový poriadok osobitne upravuje rozhodovanie pri zmene rozhodnutia súdu prvej inštancie tak, že odvolací súd rozhodne opäť aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, ako aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 2 CSP). Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ bolo pôvodným rozhodnutím odvolacieho súdu zrušené rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci, rozhoduje aj o nároku na náhradu trov konania do vyhlásenia tohto rozhodnutia. Tento nárok bude tvoriť jeden celok, a preto bude o nich rozhodované jedným výrokom podľa pomeru úspechu strany vo veci.

18. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného odvolacie námiety žalovaného sú nedôvodné, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny žalobcovi ako vecne správny potvrdil, podľa § 387 ods. 1 CSP. Výrok, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá ostal nedotknutý, nakoľko nebol napadnutý odvolaním. Vzhľadom k tomu, že odvolacia námietka žalobcu vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania bola dôvodná, odvolací súd v tejto časti rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovanému, ako celku do konečného rozhodnutia súdom prvej inštancie, ktorým konanie skončil. O účelnosti jednotlivých trov konania bude rozhodované v samostatnom uznesení o výške týchto trov konania, vydanom vyšším súdnym úradníkom.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 aplikujúc ust. § 255 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní mal žalobca plný úspech, preto mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu proti odvolateľovi - žalovanému. O výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
  - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
  - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
  - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
  - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
  - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)